

lingen er ikke gunstig for Rigsdagen med Hensyn til at skaffe sig Klarhed over Rækkevidden af et Forslag som dette.

Det maa maaske ogsaa tilføjes, at vel er det forklarligt, at et saadant Forslag maa gennemføres uden maanedlange eller ugelange Forhandlinger, men i denne Sag foreligger der intet af den Art som i tidligere her foreliggende Sager: at en Opsættelse af den endelige Vedtagelse vil kunne volde nogen Skade ved at aabne Muligheder for Spekulation af den ene eller anden Art. Dette eksisterer ikke i dette Øjeblik, idet det jo gennem alle Udtalelser, som er fremkommet her, er fastslaaet for Offentligheden, at denne Fond vil træde i Kraft, og det er jo ikke Vedtagelsen af Fondens Oprettelse, men Meddelelsen om, at Regeringen vilde fremsætte Forslag om denne Fond, der øjeblikkelig standsede Spekulationen, skar den ned.

Jeg maa derfor sige, at jeg tror, at den højtærede Finansminister skulde indrømme Udvalget den Tid, som er nødvendig. Jeg tror at turde sige, at der ikke kan være nogen i denne Sal, der ikke vil ønske at fremme denne Sag saa hurtigt, som det overhovedet er muligt under Hensyntagen til, at Oplysninger bør fremskaffes paa forsvarlig Maade, og at Sagen drøftes paa forsvarlig Maade. Men saa meget maa der ved denne Lejlighed kunne ydes. Desuden: i det Øjeblik dette Forslag er vedtaget, træder Fonden jo ikke i Kraft. Fonden træder først i Kraft i det Øjeblik, da Midlerne til den er skaffet til Veje, først da kan den jo virke, naar Kreditten, Kasseovertrækningskreditten, er tilvejetragt; først da kan Fonden virke efter sin Hensigt.

Jeg har set — jeg ved ikke, om det er rigtigt —, at en af Nationalbankens Direktører, Direktør Green, er afrejst til England for at sondere Stemningen og undersøge disse Forhold derovre. Maaske kan der gives Oplysninger i Udvalget om, paa hvilket Tidspunkt denne Kredit kan ydes. Og saa forekommer det mig, at ogsaa dette Moment viser, at der ikke bør presses paa med nogen ekstraordinær Kraft ved denne Lejlighed. Jeg erkender fuldt ud, at der er Lejligheder som ved Landmandsbankens Ordning, som ved Kredittorensobligationsloven, hvor det er aldeles nødvendigt at faa en meget hurtig Gennemførelse af en Lov; men det foreligger altsaa ikke paa den Maade her.

Hvad Fonden kan gøre, er udtrykt i Forslagets § 1; det er udtrykt af Statsministeren, og det er altsaa det, som Bankteknikerne staar inde for overfor os. Men

Spørgsmaalet her om vort Pengevæsens Rekonstruktion er ikke blot Spørgsmaalet om, hvad denne Fond kan gøre, det er ogsaa Spørgsmaalet om, hvad denne Fond ikke kan gøre; og den højtærede Statsminister og Finansminister har jo klart sagt, hvad den kan, og hvad den ikke kan gøre. Han sagde: Den kan ikke bringe vore Penge op til Guld kronens Værdi; det maa der andre Ting til. Ja, uhyre meget i Verdensforholdene i det hele taget bestemmer, hvorledes det vil gaa vort Pengevæsen. Men først og fremmest bestemmes det af, hvorledes vi forstaa Verdensforholdenes Indflydelse paa vort Pengevæsen. Den højtærede Finansminister oplæste de gode Ord, som Konferencen har sagt om Landets økonomiske Tilstand, og for mig har det været en stor Tilfredsstillelse at læse denne Skildring, som saa fuldkommen nøjagtigt gengiver, hvad jeg personlig har ment og udtalt om Krigens Økonomi og Tilstandene derefter i de sidste Aar, nemlig den, at der efter Krigen var Midler til Raadighed til at bringe Landet i Orden. Det var der. Det skildres ganske klart, at det har været muligt, og at der under Krigen har været indtjent Beløb til at afholde de hertil fornødne Udgifter, alt det, der behøvedes til at bringe Landet paa Fode igen med Hensyn til dets Beholdninger, at ordne den sønderjydske Indlemmelse og endogsaa at bære meget væsentlige Dele af de Tab, som er fremkommet ved Konjunkturkrisen. Det, som skildres i disse Ord af Konferencen, er dette, at Landets Tilstand i dette Øjeblik er god; men det, der ligger bag, er, at den har været bedre, og at dens Godhed svækkes efterhaanden. Jeg deler altsaa ganske den højtærede Statsministers Tilfredsstillelse over, at man paa det nærværende Tidspunkt kan sige, at saadan er Landets Tilstand. Men naar dette er Tilfældet, saa er Slutningen deraf, at saa burde Kronen staa i sin Guld værdi i dette Øjeblik. Naar den ikke gør det, kan det kun være, fordi Nationalbankens Ledelse ikke har været paa Højde med Tidens Vanskeligheder, og fordi Regeringen ikke har raget op over Nationalbankens Ledelse.

Man har talt om andre Landes Vilkaar for Øjeblikket, og man har fremhævet Sverige og andre Lande ved Siden deraf. Jeg tror dog, at det vil være rigtigt overfor det fuldkommen berettigede i Skildringen af disse Landes økonomiske Tilstand at gøre opmærksom paa, at der er eet Forhold, som har været til Stede der i langt højere Grad end her, nemlig ikke Flugten fra den svenske Krone o. s. v., men Flugten til den